

نشریه داخلی مرکز ملی
گفتگو، مناظره و آزاداندیشی

شنبه ۳۰ فروردین ۱۳۹۹

گفتگو

مرکز ملی گفتگو و
مناظره و آزاداندیشی

روزنامه جهان

هنر گفتگو

پیروزی در مناظره

در قرنطینه کتاب بخوانیم

۹ اصل اساسی مناظره

آشنایی با مرکز ملی گفتگو، مناظره و آزاداندیشی

فراخوان گزاره مسابقات ملی مناظره دانشجویان ایران

نویسنده: دیویا پوری
مترجم: مهناز تفاق

گفتگو هنر

سؤال‌ها مثبت است، اجازه دهید دیدگاه‌های خود را که می‌تواند کمک‌تان کند با شما در میان بگذارم. با یک داستان کوچک شروع می‌کنم که ممکن است برای همه اتفاق افتاده باشد. روزی یکی از افراد گروه‌م به من گفت که یکی از همکارانمان چیزهای بدی در مورد من گفته است. همین‌طور که برای بسیاری از ما طبیعی است، اولین واکنش من، دفاع از خودم بود. اما وقتی چیزهایی را که در مورد چگونگی مدیریت مکالمات دشوار از رئیس سابقم در آمریکا آموخته بودم، به‌خاطر آوردم، تصمیم گرفتم چند

دقیقه صبر کنم و فکر کنم چطور و چه واکنشی نشان دهم. بهترین راه‌حل، در هر شرایطی، گفتگو با فرد موردنظر است. منظورم از گفتگو این نیست که به او صریح و قاطعانه بگویید که «هی دوست عزیز! تو اشتباه می‌کنی». من فکر می‌کنم این مستقیم‌ترین راه برای مواجهه با این مسئله است. پس نقطه‌نظرات مرا بپذیرید، چون درغیراین‌صورت، این رابطه شکست خورده است. گفتگو با حفظ احترام متقابل یکی از دشوارترین کارها در زندگی است. این گفتگو،

خواه با یک همکار باشد یا رئیس، یا یکی از اعضای خانواده، نیاز به شجاعت فوق‌العاده‌ای دارد. اغلب ما فکر می‌کنیم که راحت‌ترین کار این است که از این گفتگو طفره برویم و از آن بگذریم. اما این هزینه سنگین، آرامش ذهنی شما را همراه دارد. پس وقتی با چنین شرایطی روبه‌رو می‌شویم، چه کاری می‌توانیم انجام دهیم؟

نیاز به گفتگو را بسنجید:

این خیلی مهم است که از خودمان بپرسیم که نتیجه یک گفتگو چطور می‌تواند در زندگی روزمره ما تأثیر بگذارد. آیا این گفتگو باید فوراً انجام شود یا می‌توان آن را به تعویق انداخت؟ آیا دید همکارانتان نسبت به شما در محل کار تأثیرگذار است یا نه؟ آیا بر رابطه شما با رئیس‌تان تأثیرگذار است؟ یا اینکه شما بیش از حد

واکنش نشان می‌دهید و درگیر سیاست‌های بی‌اهمیت در یک نبرد غیرضروری می‌شوید؟ اگر شما در این مورد مطمئن نیستید، با یک دوست یا مشاور مشورت کنید و با سنجیدن جوانب مثبت و منفی، درمورد لزوم یک گفت‌وگو، جدی‌تر فکر کنید.

یک گزارش کامل و بدون حذفیات در اختیار داشته باشید:

خیلی سخت است که چیزی راجع به خودتان بشنوید که درست نیست یا حداقل درمورد شما صحت ندارد. درگیرشدن در گفت‌وگویی در این‌باره، دشوار به‌نظر می‌رسد، اما همیشه کمک می‌کند که درباره دیدگاه‌های خود و آنچه قرار است بگویید، افکار منسجمی داشته باشید. با چه چیزی مخالف هستید؟ چرا این‌طور فکر می‌کنید؟ چه نتیجه‌ای می‌خواهید از این گفت‌وگو بگیرید؟ قبل از گفت‌وگو به همه این موارد فکر کنید تا مثل کسی که بدون هیچ منطقی از خود دفاع می‌کند، برخورد نکنید. البته طرف مقابل هم قصه خودش را خواهد داشت، پس به اندازه کافی بخشنده و پذیرای او باشید.

حقایق را از غیر حقایق جدا کنید:

درباره شما دقیقاً چه چیزی گفته شده است؟ درمورد من و همکارم باید بگویم که من در آن زمان در مرخصی زایمان طولانی بودم و ارتباطم با محیط کارم حداقل بود. بعد از بازگشتم به محل کار با این همکار خودم که در شهر دیگری بود، تعامل کمی داشتم. پس دقیقاً چه خبر بود؟ آیا ممکن است سوءتفاهم پیش آمده باشد؟ آیا من از دید او به قضیه نگاه کرده بودم؟ پس تصمیم گرفتم با او تماس بگیرم و صحبت کنم. برای من خیلی مهم بود که بفهمم چه چیزی راجع به من گفته شده. اصلاً حرفی زده شده یا نه؟

خطاب قرار دادن با احترام طرف مقابل:

این کار مشکل است اما برای داشتن یک گفت‌وگوی آرام و منطقی لازم است. طرف مقابل ممکن است اشتباه کرده باشد و درمورد شما حرف‌هایی زده باشد که خواب و خوراک را از شما بگیرد، اما خیلی مهم

است که گفت‌وگوی شما همراه با احترام متقابل باشد. این به هیچ وجه به این معنی نیست که گفت‌وگوی خود را با عذرخواهی یا ترس از روبروشدن شروع کنید. برعکس باید سر مواضع خود محکم باشید و احترام خود را حفظ کنید و به خاطر داشته باشید که طرف مقابل هم به احتمال زیاد دلیلی برای کاری که انجام داده است دارد.

وقتی من با همکارم صحبت می‌کردم، اول، از او درباره چیزهایی که شنیده بودم پرسیدم که آیا صحت دارد یا نه. وقتی که او گفت بخشی از آنها درست است، آن موقع تصمیم گرفتم که بررسی کنم تا بفهمم چه خبر است.

یک ترفند ساده این است که روی یک تکه کاغذ یادداشت کوچک بنویسید که باید به طرف مقابل احترام بگذارید و عزت و احترام دو طرف را حفظ کنید؛ فارغ از اینکه موضوع چه باشد. پس وقتی دلتان می‌خواهد تکتک موه‌ای طرف مقابل را

بکنید، آن یادداشت را مقابل خود بگذارید. ممکن است این کمی نمایشی باشد، اما شما منظور مرا می‌فهمید. تنها راه حفظ احترام متقابل همین است. حتی اگر شما فوراً چشمتان به آن یادداشت نیفتد.

محکم باشید:

وقتی همکارم به مواردی اشاره کرد که سال گذشته موجب ناراحتی او شده بود، من می‌خواستم فوراً عذرخواهی کنم و از این موضوع بگذرم. به عنوان یک فرد، من هم روبروشدن با این مسائل را دوست ندارم. خیلی از ما دوست نداریم. اما در زندگی، اینکه بتوانید نظرهای خود را با قاطعیت بیان کنید، یک مهارت است و به شجاعت نیاز دارد. من هرآنچه درمورد حل مناقشه و تعارض آموخته بودم، به‌کار بستم. آرام و درعین‌حال، محکم و قاطع بودم. به این فکر می‌کردم که چطور این ماجرا من را ناراحت کرده است و برای حل آن چه کارهایی می‌توانم انجام دهم و در کمال تعجب، همکارم هم با احترام و دوستی متقابل رفتار کرد.

اشتباهات خود را بپذیرید:

ما کامل نیستیم. ما هم مثل همه مردم، نقاط ضعف و قدرتی داریم. در هر گفت‌وگوی سخت و دشواری،

این خیلی مهم است که معقول باشیم و بدانیم که ما هم ممکن است اشتباه کنیم. ما ممکن است در دنیای خودمان بهترین ستاره باشیم، اما همه کسانی که با آنها درگیر گفت‌وگوهای سخت و دشوار می‌شویم، درون دنیای ما نیستند. اگر شما دلایل خود را دارید، در نظر داشته باشید که آنها هم همین‌طور هستند. آنها در اکثر موارد، برای جنگ و شکست‌دادن شما نیامده‌اند، بلکه فقط به یک موقعیت استرس‌زا در زندگی خود واکنش نشان می‌دهند و ممکن است فراتر از موقعیتی که در آن هستند، رفتار کنند. درنظرداشتن همه این موارد، به شما کمک می‌کند نسبت به طرف مقابل دلسوزتر و مهربان‌تر باشید.

نتیجه گفت‌وگو را مشخص کنید:

شما به دنبال چه نتیجه‌ای از این رابطه هستید؟ آیا این رابطه برای شما مهم است؟ اگر این رابطه، کاری است، شما مجبور هستید آن را به‌صورت حرفه‌ای و دوستانه نگه دارید. در این حالت، شما می‌توانید از شخص موردنظر بخواهید که

در هنگام استراحت برای قهوه یا سیگار کشیدن، با هم گپ بزنید. من فکر می‌کنم زمان غذاخوردن، همیشه بهترین زمان برای شروع گفت‌وگو است؛ پس در یک وعده غذایی سبک، با هم گپ بزنید.

اگر این گفت‌وگو درباره موضوعی حساس و جدی است، همیشه افرادی هستند که کمک می‌کنند این گفت‌وگوها بهتر هدایت شود؛ مثل سرپرست‌ها، مسئولان منابع انسانی، مشاوران و تیم توسعه منابع انسانی و غیره که باید ببینید چگونه می‌توانند به شما کمک کنند.

گاهی ممکن است طرف مقابل شما در جایی دیگر یا در شرایطی خاص باشد که در این صورت، اجبار فرد به گفت‌وگو فقط باعث بدترشدن اوضاع خواهد شد. به آنها زمان بدهید و بگذارید این شرایط را پست سر بگذارند و شما هم به کار خود ادامه دهید. چند سال بعد، این موضوع را دوباره بررسی کنید و کاری را انجام دهید که می‌تواند بهترین کار باشد. زمان و انرژی شما با ارزش است، پس آن را عاقلانه خرج کنید. من سعی

کردم با درنظرگرفتن این نکات، گفت‌وگو را انجام دهم و به‌نظر می‌رسد که مفید بود. همکار من دلایل خود را برای من توضیح داد و با احساس اطمینانی که داد، من نیز توانستم با شفافیت بیشتری اوضاع را بررسی کنم. همچنین مشخص شد که او سالی پر از استرس را پشت سر گذاشته بود و نمی‌دانست چطور باید این اوضاع را مدیریت کند. ما برای مدتی با هم گفت‌وگو کردیم و با قرار دیداری غیررسمی، در هفته آینده، گفت‌وگوی خود را به پایان رساندیم.

در پایان، باید بگویم که همه ما در جهانی که زندگی‌کردن در آن همیشه هم راحت نیست، در حال پیشبرد اهدافمان هستیم. نشان‌دادن دلسوزی و شفقت نسبت به یکدیگر و پذیرفتن همدیگر، حتی وقتی همه‌چیز دشوار

است، به جوانه‌زدن و حل مشکلات کمک می‌کند. اگر نمی‌توانید این کار را در همان لحظه انجام دهید، مدتی یا زمانی را برای خود در نظر بگیرید و استراحت کنید. یک شروع تازه با یک دید تازه، همیشه کمک می‌کند. دکتر دایساکو ایکدا، مدیر و فیلسوف ژاپنی، با بیان این جمله تأکید می‌کند که: هر گفت‌وگویی یک ماجراجویی تازه است و یک ماجراجویی همیشه در دسترس است و گاهی نتیجه این ماجراجویی می‌تواند تاریخ را تغییر دهد.

آیا قرار نیست ما تاریخ خودمان را بسازیم؟

منتشر شده در تاریخ ۲۶ نوامبر ۲۰۱۹

فلسفه مناظره

با توجه به این گفته‌ها دربارهٔ چگونگی استفادهٔ انسان‌ها از مباحثات به‌منظور ساخت واقعیت خود، می‌توانیم یک چارچوب فلسفی استخراج کنیم که فعالیت مناظره‌کردن را برایمان روشن کند. این فلسفه را می‌توان با دو مقدمه و یک نتیجه‌گیری بیان کرد: مقدمهٔ اول: مناظره، مسابقهٔ بین تفسیرها و بنابراین مباحثات است. در یک مناظره، شرکت‌کنندگان باید حصار را نسبت به صحت یا عدم صحت یک گزاره متقاعد کنند؛ مسابقه‌ای است بین مباحثات و استدالات

پیروزی در مناظره

استفاده‌شده به‌منظور رد یا اثبات آن گزاره. هدف هر دو تیم شرکت‌کننده در مناظره این است که از یک سری وقایع خاص، آن تفسیری را ارائه کنند که داور را به سمت قبول یا رد گزارهٔ موردنظر سوق دهد. به‌این‌ترتیب، مباحثات و استدالات به‌کاررفته در مناظره تفاوتی با استدالات استفاده‌شده در بیرون از مناظره ندارند؛ بنابراین، همان خصوصیات که بیرون از مناظره، تفسیری پیشنهادی از تجربه‌ای را متقاعدکننده می‌کنند، باید استدلال در مناظره را نیز متقاعدکننده سازند. ما در ادامهٔ این کتاب، زمان زیادی را به بحث دربارهٔ این خصوصیات و چگونگی ساخت استدلال‌هایی برای نمایش این خصوصیات

استفاده می‌دهیم. اختصاص مقدمهٔ دوم: ارزیابی استدلال‌ها، فعالیتی ذهنی است؛ مانند هر تلاشی به‌منظور ترغیب دیگران، موفقیت استدلال‌ها در مناظرات، کاملاً به درک مخاطب بستگی دارد: اگر داور، استدلال شما را نسبت به استدلال رقیبتان ترجیح دهد، احتمالاً برنده خواهید شد. پیچیدگی قضیه اینجاست که آنچه باعث می‌شود یک داور استدلال‌های شما را ترجیح دهد، ممکن است همین اثر را بر داور دیگر نداشته باشد. ممکن است یک داور استدلالی را، توضیح محکمی بر یک موضع بداند، درحالی‌که داور دیگر باور داشته باشد همان استدلال، به اعتبار

استیون آل. جانسون
قسمت سوم

آن موضع صدمه می‌زند. باوجوداین، شیوه‌هایی از استدلال وجود دارند که اکثر افراد آنها را عالی می‌دانند. مهم‌تر از آن، شیوه‌های خاصی وجود دارند که تیم مخالف می‌تواند از آنها برای آزمودن استدلال‌های حریف خود و نشان دادن نقص‌های این استدلال‌ها به داوران استفاده کند. با وجود همهٔ اینها، ترغیب، یک فعالیت اساساً انسانی است و به همین دلیل، همیشه ناقص و اسرارآمیز باقی خواهد ماند. شما مکرراً استدلال‌هایی را مطرح می‌کنید که از نظر خودتان برجسته هستند. شما ادعایی را مطرح کرده و برای آن دلیلی ارائه می‌کنید که

از نظر خودتان بهتر از ادعا و دلیل حریفان است. انتقاداتی را بر استدالات حریف خود وارد کرده و بر این باور هستید که این کار، به تلاش کلی آن‌ها برای اثبات موضعشان، ضرر می‌زند. استدلال‌های خود را با استدلال‌های حریفان و همچنین با گزاره مقایسه می‌کنید و به‌وضوح نشان می‌دهید که تلاش‌های شما برتر است؛ باین‌حال، بازنده‌اید. یکی از چیزهایی که مناظره به شما یاد می‌دهد این است که همیشه نمی‌توانید درک و فهم افراد پیرامون خود را بفهمید و بر آن تأثیر موافق بگذارید. باید با تصمیمات افراد کنار بیایید؛ وقتی زمانش برسد. اگرچه انجام این کار بسیار دشوار است،

نتیجه:

اما از بسیاری از جهات، یکی از بارزترین درس‌هایی است که مناظره کردن به شما یاد می‌دهد. این دو مقدمه منجر به نتیجه‌ای می‌شوند که موضوع ادامهٔ این کتاب است. هیچ راه «صحیحی» برای مناظره وجود ندارد. دو مقدمه عنوان‌شده قطعاً منفی به نظر می‌رسند. با گفتن اینکه مناظره، مسابقهٔ تفسیرهای رقیب از واقعیت است و اینکه هرگز نمی‌توانیم با قطعیت متوجه شویم چرا فردی یک استدلال را به دیگری ترجیح می‌دهد،

به نظر می‌رسد فعالیت مناظره را محکوم می‌کنیم؛ اما دقیقاً برعکس این موضوع صادق است. همین ملاحظات است که مناظره را تبدیل به فعالیتی غنی، ارزشمند، رقابتی و آموزنده می‌کند. همین شخصی‌بودن مناظره است که آن را تبدیل به فعالیتی چالش‌برانگیز و ارزشمند می‌کند. در مناظره، همان قوانینی که مسابقه به‌وسیله آنها ارزیابی می‌شود، مطیع تلاش‌های اقناعی شرکت‌کنندگان است. برخلاف سایر رقابت‌ها، قوانین ثابت مناظره اندک هستند. نوبت صحبت کردن و محدودیت‌های زمانی، مثال‌هایی از قوانین موجود در مناظره آکادمیک هستند: قوانینی که وجود دارند بر نحوه اداره هر دور مناظره، نظارت می‌کنند. قوانین ماهوی که همان قوانین

.....

حاکم بر محتوای مناظرات بوده، عملاً وجود ندارند. این موضوع، به‌ظاهر آن‌چنان اهمیتی ندارد. از آنجایی که

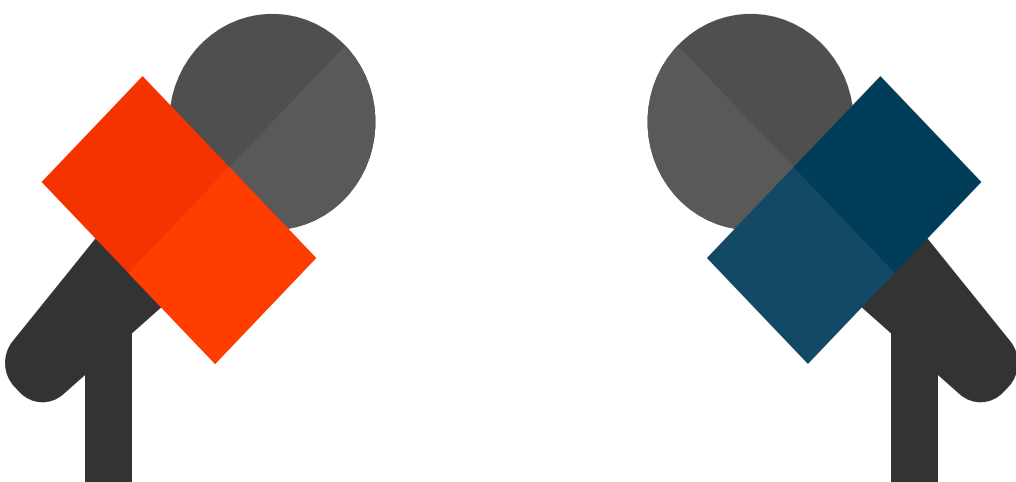
موضوعات مناظرات به‌طور منظم تغییر می‌کند، تعیین اینکه شرکت‌کنندگان ممکن است چه مسائلی را مطرح کنند و چه چیزهایی را مطرح نکنند، تقریباً ناممکن است. علاوه بر این، ماهیت مناظره به‌عنوان تمرینی برای آزادی بیان، با اعمال محدودیت بر آنچه ممکن است در مناظرات گفته شود، در تضاد است؛ اما همین نبود قوانین ماهیتی هم‌چنین موضوعات منطقی مناظره، همان استانداردهایی هستند که داوران بر اساسشان برنده یک مناظره را انتخاب می‌کنند. آیا یک داور باید بیشتر به آثار طرحی راجع به آزادی‌های شهروندان یک کشور توجه کند یا به امنیت جمعی یک ملت در تمامیت آن؟ آیا یک داور باید بیشتر به نگرانی‌های زیست‌محیطی اجرای یک سیاست توجه کند یا منافع اقتصادی حاصل از تصویب آن سیاست؟ این تصمیماتی که داور باید به‌منظور تعیین پیروز مناظرات اتخاذ کند، به استدلال‌های مناظره‌کنندگان بستگی دارد. علاوه بر این، استراتژی‌های

ممنوع مناظره، اندک هستند، چراکه یک استراتژی بیشتر در استدلال‌هایی ریشه دارد که به دنبال آن استراتژی اتخاذ می‌شوند. آیا یک مناظره‌کننده می‌تواند به تجربه شخصی خود ارجاع دهد؟ آیا تیم مخالف می‌تواند برای مخالفت با مطلوبیت سیاست یک طرح، طرح سیاسی جایگزین ارائه دهد؟ آیا یک تیم می‌تواند این‌طور استدلال کند که به‌رغم اینکه ممکن است طرفداری از تیم مقابل صحیح

.....

باشد، ولی عواقب گسترده‌تر ناشی از رأی‌دادن به موضع آن‌ها، غیرقابل تحمل است؟ اگر سؤال شما این است که در مناظره چه چیزی «مجاز» تلقی می‌شود، باید تأکید کرد که این‌گونه پرسش‌ها اساساً اشتباه هستند. مناظره‌کنندگان به‌جای پرسش از اینکه براساس یک سری قوانین خیالی، چه چیزی مجاز است، باید این پرسش را مطرح کنند: آیا این روش، ارزش استراتژیک دارد؟

.....

.....

به زبان ساده‌تر، اگر کاری که انجام می‌دهید، در متقاعدکردن داوران به شما کمک کند، روش شما مناسب است. فقدان یک روش «صحیح»، هم از نظر چیزی که داوران را متقاعد کند و هم از نظر چیزی که قوانین اجازه دهند، عدم قطعیت زیادی تولید می‌کند؛ درحالی‌که معمولاً مناظره‌کنندگان و داوران تازه‌کار به قوانین و استانداردهای صریح و مشخص تمایل دارند. اگر بخواهیم این تمایل را برآورده سازیم، یعنی تلاش کنیم محتوا و انجام مناظره را قانون‌گذاری و استانداردسازی کنیم، مانند این است که بخواهیم یک راه برای نقاشی کردن یا یک روش استاندارد برای نواختن موسیقی پیدا کنیم. انجام این کار، برخلاف طبیعت آن فعالیت است. مناظره به‌عنوان یک فعالیت فردی و انسانی، عمل خلقت است: مناظره‌کننده تصمیم می‌گیرد چه بگوید، چگونه آن را بیان کند و اینکه در دور مناظراتی چه جایگاهی به آن گفته بدهد. این انتخاب‌ها، شخصیت آن مناظره‌کننده را شکل می‌دهند و بیان می‌کنند؛ این انتخاب‌ها مانند هر هنر ساخته دست یک هنرمند، بیان خلاق آن

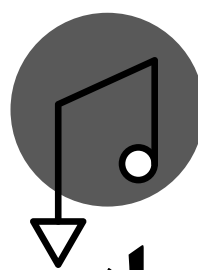
.....

.....

.....

در قرنطینه

کتاب

بخوانیم

مفهوم‌ها و ابزارهای تفکر
نقادانه

نویسندگان: ریچارد پل و لیندا
الدرد
مترجم: مهدی خسروانی
ناشر: نشر نو
این کتاب به قیمت ۴۰۰۰ تومان
از اپلیکیشن طاقچه قابل خرید
است.

مفهوم‌ها و ابزارهای تفکر
نقادانه به قلم ریچارد
پل و لیندا الدرد و ترجمه
مهدی خسروانی، بر
مفهوم‌ها و ابزارهای اصلی
سنجش‌گرانه‌اندیشی (تفکر
نقادانه) تمرکز می‌کند.
این کتاب حاوی برداشتی
از سنجش‌گرانه‌اندیشی است
که نوعی توافق عمومی
بر سر آن وجود دارد؛ از
این جهت، به کار استادان
می‌آید. برای دانشجویان
نیز، یک کتاب تکمیلی
در کنار همه کتاب‌های
درسی دیگر و برای همه
درس‌ها است. استادان
می‌توانند از آن، در طراحی
برنامه آموزشی، تکلیف‌های
درسی، و آزمون‌ها برای
هر موضوعی استفاده کنند.
دانشجویان می‌توانند از آن
برای ارتقای یادگیری خود
در هر زمینه‌ای استفاده

کنند.
مهارت‌هایی که در این
کتاب مطرح شده‌اند در
مورد هر موضوعی به کار
می‌آیند. برای مثال، کسانی
که در سنجش‌گرانه‌اندیشی
مهارت پیدا می‌کنند غایت
و هدفشان، و پرسشی که
می‌خواهند بدان پردازند،
را به طور واضح مشخص
می‌کنند. آنها درباره
اطلاعات، نتیجه‌گیری‌ها، و
نظرگاه‌ها سؤال می‌کنند
و در صورت لزوم، در آنها
تردیدافکنی می‌کنند.
همچنین سعی می‌کنند
واضح، درست، و دقیق،
بیندیشند و از توجه به
مطالبی که مناسبت ندارند
بپرهیزند. آنها می‌کوشند
تا به عمق موضوع‌ها و
مسئله‌ها راه پیدا کنند و در
اندیشیدنشان منطق و انصاف
را رعایت کنند.

رمان تخیلی و تاریخی «یک
مناظره سیاسی کهن» نوشته
رامین سلیمانی شما را به
دربار ناصرالدین شاه قاجار
می‌برد. راوی آدمی امروزی
است که با شخصیت‌های
مهمی از تاریخ ایران دوره
ناصری برخورد می‌کند و
برشی از زندگی آنها را بازگو
می‌کند. در این بازخوانی
تاریخی، کاخ گلستان نیز
بستری برای روایت می‌شود.
ماجرای این قرار است که
یک جوان علاقه‌مند به
تاریخ شبی هنگام رانندگی
در جاده‌ای تاریک با دو مرد
تصادف می‌کند، دو مرد
از دل تاریخ، میرزاتقی‌خان
امیرکبیر و آقاخان نوری. این
تصادف باعث آشنایی او با
این مردان تاریخی می‌شود؛
مردانی که از دل تاریخ ایران
دوره ناصری احضار شده‌اند و
با نفوذ در کاخ گلستان قصد
دارند تکلیف‌شان را با حوادث
روی‌داده در آن‌جا روشن کنند.
آن‌ها در اتاق‌ها و عمارت‌ها
و دالان‌های تودرتوی کاخ
گلستان می‌چرخند و با
دیدن هر یک از این مکان‌ها
گذشته‌ای را برای متهم کردن
یکدیگر به یاد می‌آورند و در
مقابل یکدیگر به دفاع از هم
برمی‌خیزند. در این دیدارها
بخشی از اتفاقات دربار که
تاریخ دراماتیزه شده عصر
ناصری است، بازگو می‌شوند:
«میرزا تقی‌خان گفت:
«این‌طور حکومت نمی‌شود
که این‌ها می‌کنند. حکومت
با مردم دوام و قوام دارد نه

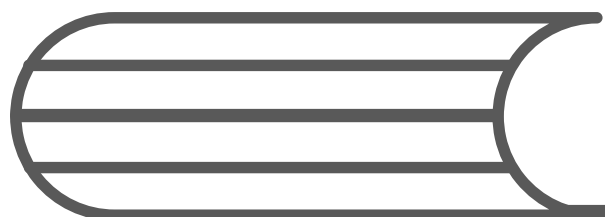
بر مردم.» و انگشت اشاره‌اش
را سمت من گرفت.
گفتم: «این هم از دودمان
قاجار.»
وقتی میرزا تقی‌خان را روی
یکی از چهار صندلی مخملین
و سرخ دور میز نشاندیم،
احساس کردم آهن گداخته
و سنگینی را از روی شانه‌هام
برداشتند. به عقب که پشت
داد، صدای ناله خفیفی بلند
شد که معلوم شد از پایه‌های
صندلی است.

شروع کردم پیشانی‌اش را
ماساژ دادن. انگار یک‌مشت
خرده‌سنگ زیر پوست
پیشانی‌اش گذاشته بودند.
سخت بود؛ و هرگز از هم باز
نمی‌شد. انگار فشار مرگ را
آن صورت تحمل کرده بود
که آن‌طور سخت و سنگ
شده بود.»

رامین سلیمانی در این اثر، کاخ
گلستان، این مکان تاریخی
مهم در تهران را که بستر
حوادث و تصمیم‌گیری‌های
مهم مملکتی بوده بستر
داستان خود قرار داده است
و این در داستان‌های تاریخ
ایرانی یک نوآوری محسوب
می‌شود. او در اثر خود
حوادث تاریخی را با زندگی
امروزی پیوند داده و با
استفاده هنرمندانه از تخیل
و واقعیات تاریخی داستانی
جذاب ساخته است.

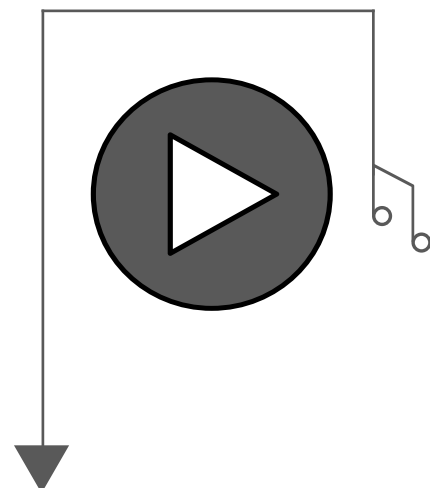
مناظره در یک رمان: یک مناظره‌ی
سیاسی کهن

نویسنده: رامین سلیمانی
ناشر: انتشارات روزنه
این کتاب به قیمت ۳۵۰۰۰ تومان از
اپلیکیشن طاقچه قابل خرید است.

امام رضا (علیه السلام)
و روش در گفتگوهای
علمی

نویسنده: محمد حکیمی
سال نشر: ۱۳۹۵
ناشر: بنیاد پژوهش‌های
اسلامی آستان قدس
رضوی

افکار»، «فراخوانی قرآنی»، «تعبیرهای دیگری درباره جدال به احسن»، «شرایط و آیین گفتگوهای علمی»، «مناظره‌های پیامبر و امامان معصوم» و «آیین مناظره‌ها و گفتگوهای علمی» گردآوری شده است.

اسلام آیین شناختوری و آزاداندیشی و ارزیابی آراء و نظریه‌هاست و با صراحت به بررسی افکار و واکاوی در اندیشه‌ها دستور داده است.

قرآن کریم بارها و به روشنی بر گفتگو و مناظره‌های علمی تأکید کرده و شرایط و آیین‌های ویژه‌ای را برای این مناظره‌ها قرار داده و انسان را به بهترین شیوه در این گفت‌وگوها فراخوانده است. نویسنده در کتاب حاضر با مطالعه و پژوهش این موضوع، به استخراج شرایط و ویژگی‌هایی از مناظرات معصومین علیهم السلام، به ویژه امام هشتم، عالم آل محمد، صلی الله علیه و آله پرداخته و آنها را با قلمی شیوا و روان به رشته تحریر درآورده است.

همه‌سویه، هیچ کاری درست انجام نمی‌شود. بنابراین، اصل تردیدناپذیر در هر کار، نخست شناخت ابعاد جامع و حوزه آن کار است و پیشرفت و بسامانی - در بخش فردی یا اجتماعی - تنها با دانایی و شناخت ممکن می‌شود، و بدون دانش و آگاهی لازم تمام تلاش‌ها و امکانات هرز می‌رود و بی‌گمان به نتیجه مطلوب نمی‌رسد.

این کتاب در هشت فصل با عناوینی همچون «آزاداندیشی و بررسی اندیشه‌ها»، «دوری از استبدادگرایی»، «دشواری تأثیرگذاری بر

اسلام دین دانایی و آگاهی است، و بیداری وجدان انسان‌ها، و پی بردن به اسرار و رموز جهان و آفرینش انسان، از هدف‌های اصلی این آیین است. سراسر آیات قرآن و سخنان پیامبر صلی الله علیه و آله و امامان علیه السلام سرشار از فراخوان به دانایی و شناختوری، و زدایش هر گونه ناآگاهی و نادانی و بی‌دانشی است.

انسان در هر حرکت و سکونی و کاری و راهی، و انجام هر تکلیفی و مسؤولیتی نخست نیاز به شناخت دارد و بدون شناختی ژرف و ارزیابی‌ای

۹ اصل اساسی مناظره

تبدیل شدن
به یک
مناظره‌کننده
خوب، ۹ اصل
اساسی ساده
دارد:

۱. سوالات یا چالش‌ها باید حرفه باشند. توهین، فخرفروشی یا اظهارنظرهایی که شامل حمله یا من‌من گرفتن باشد، قابل قبول نیست.

۲. تجزیه و تحلیل انتقادی، سنتزکردن مطالب، مهارت‌های لاغی و شوخ‌طبعی از کلیدهای مناظره موفق هستند.

۳. بر موضع یا استدلال طرف مقابل متمرکز شوید. شناخت طرف مقابل، امری اساسی در پایه‌ریزی راهبردهای مناسب برای رد ادعاهای طرف مقابل است.

۴. استدلال‌های خود را در ۲ یا ۳ مورد محدود کنید.

۵. از منطق برای پایه‌گذاری استدلال‌های خود استفاده کنید. این استدلال‌ها را به صورت واضح و مختصر ارائه دهید.

۶. خطاهای رایج در تفکر مانند اشتباهات و مغالطات منطقی را بشناسید و از آنها در رد مؤثر مطالب طرف مقابل استفاده کنید.

۷. محتوای بحث خود را به صورت دقیق ارائه دهید. فقط از مطالبی استفاده

کنید که به بحث و دیدگاه شما مرتبط باشند و از منابع مختلف برای محکم کردن موضع خود استفاده کنید. ۸. از اعتبار مستندات و شواهدی که برای ارائه استدلال‌های خود به کار می‌برید مطمئن شوید. همچنین اگر می‌خواهید مستندات طرف مقابل را به چالش بکشید، دلایل اساسی و محکم برای این کار داشته باشید.

۹. رد ادعای حریف از سوی شما (یا نتیجه‌گیری) در مناظره، آخرین موضع خلاصه شما است. از آخرین زمانی که برای صحبت کردن دارید به عنوان فرصتی برای طرح و برجسته کردن موضوعات مهمی استفاده کنید که دیدگاه شما را در رد استدلال‌های طرف مقابل اثبات می‌کنند.

گفتگو مناظره و آزاداندیشی

مرکز مرکز ملی گفتگو، مناظره و آزاداندیشی یکی از مراکز زیرمجموعه سازمان دانشجویان جهاد دانشگاهی است که تا سال ۱۳۹۷ در قالب دبیرخانه مسابقات مناظره فعالیت می‌کرد. در اسفند سال ۱۳۹۷ مجوز تشکیل مرکز از شورای گسترش و نظارت بر تشکیلات فرهنگی جهاد دانشگاهی صادر شد. علاوه بر برگزاری مسابقات آی.اس.دی.سی (مسابقات ملی مناظره دانشجویان ایران) که در شماره قبل نشریه معرفی شد و یکی از اصلی‌ترین

رسالت مرکز:

- ظرفیت‌سازی و توسعه زیرساخت‌های لازم برای تحقق چشم‌انداز مرکز در سطح ملی و بین‌المللی با تمرکز بر توانمندسازی و ظرفیت‌سازی دانشی، نگرشی و مهارتی جوانان مناظره‌کننده به‌عنوان رهبران فکری آینده جامعه

- تعمیق فرهنگ گفت‌وگو و آزاداندیشی در سطح جامعه، به ویژه دانشگاه‌ها با رویکرد مبتنی بر فرهنگ ایرانی - اسلامی

- اصلاح نگرش سیاست‌زده نسبت به گفت‌وگو، مناظره و آزاداندیشی

- تربیت مناظره‌کنندگان جوان مؤمن، فرهیخته و دارای مهارت‌های علمی و گفت‌وگویی بالا

- تعامل با دانشگاه‌ها، مراکز آموزش عالی، وزارتخانه‌ها، دستگاه‌ها و سایر نهادهای مرتبط با هدف ترویج و تقویت فرهنگ گفت‌وگو، مناظره و آزاداندیشی در کشور

اهداف راهبردی مرکز:

- ارتقاء جایگاه منطقه‌ای و

بین‌المللی مرکز

- توسعه متناسب فضای کالبدی و تجهیزات مورد نیاز - ایجاد ساختاری پویا و شبکه‌ای، با نگاهی نظام‌مند به تمام ظرفیت‌های موجود در سطح جهاد دانشگاهی و فراتر از آن در عرصه‌های داخلی و بین‌المللی - ارتقاء سطح همکاری با اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها، به‌ویژه اعضای هیئت علمی جهاد دانشگاهی - بهره‌گیری حداکثری از ظرفیت‌های دانشجویان در برنامه‌ریزی و اجرای برنامه‌ها - هدایت رویدادها و برنامه‌ها به سمت حل مشکلات جامعه و برآوردن نیازهای واقعی جامعه

- بهره‌گیری از توان فکری - مدیریتی کلیه دستگاه‌های مرتبط، به ویژه وزارتین علوم و بهداشت، و سایر دانشگاه‌های ستادی در ارتقای فرهنگ گفتگو و آزاداندیشی در دانشگاه‌ها

سعی مان بر این است که مرکز ملی گفتگو، مناظره و آزاداندیشی در آینده‌ای نزدیک به

- اصلی‌ترین محل تجمع و تعامل جوانان، دانشجویان، استادان، نخبگان، اندیشمندان، دانش‌آموزان و سایر اقشار علاقه‌مند به امر گفت‌وگو و ارتقای آن در سطح جامعه

- مرکزی توانمند، پیشرو و تأثیرگذار در تولید و نشر دانش مرتبط با امر گفت‌وگو، مناظره و آزاداندیشی و کانون اصلی شبکه فعالان

عرصه گفت‌وگو، مناظره و آزاداندیشی در کشور تبدیل شود.

برنامه‌های آینده مرکز:

- برگزاری مسابقات مناظره دانشجویان منطقه به زبان انگلیسی

- برگزاری مسابقات مناظره دانشجویان جهان به زبان فارسی

- برگزاری مسابقات مناظره تخصصی

- برگزاری مناظرات و کرسی‌های آزاداندیشی در میان دانشجویان و استادان - تولید محتوای آموزشی در قالب‌های متنوع (ترجمه و تولید کتاب، اینفوگرافیک‌ها و موشن‌های آموزشی، فیلم‌های آموزشی، انتشار نشریه و...)

- حمایت از تاسیس کانون‌های گفتگو، مناظره و آزاداندیشی در استان‌ها

- پرورش و توانمندسازی و اعزام تیم به مسابقات بین‌المللی مناظره دانشجویان جهان و...

اگر خواستید با مرکز ارتباط برقرار کنید:

از طریق شماره تماس: ۰۲۱۶۶۹۷۸۰۰۰

@irandebate

آدرس: خیابان انقلاب اسلامی، خیابان فخر رازی، خیابان شهدای ژاندارمری شرقی، پلاک ۷۲، طبقه اول.

منتظر پیشنهادها و نظرهای ارزشمند شما هستیم...

فراخوان گزاره مسابقات ملی مناظره دانشجویان ایران

دبیرخانه مسابقات ملی مناظره دانشجویان ایران از کلیه علاقه‌مندان به‌ویژه دانشجویان دعوت می‌کند گزاره‌های پیشنهادی خود را که می‌تواند محور مسابقات مناظره باشد، به دبیرخانه ارسال کنند. محدودیتی در تعداد گزاره از سوی هر شرکت‌کننده وجود ندارد.

گزاره، عبارت یا جمله‌ای است که دو تیم مناظره‌کننده به‌عنوان موافق یا مخالف، بر سر آن با یکدیگر مناظره می‌کنند. مانند: افزایش جرایم رانندگی باعث افزایش قانونمندی شهروندان می‌شود.

ویژگی‌های یک گزاره‌ها
گزاره باید یک جمله مثبت خبری باشد، نه سوالی
نمونه قابل قبول: واردات کالا سبب ارتقای کیفیت تولیدات داخلی می‌شود.
نمونه نادرست: آیا واردات کالا سبب ارتقای کیفیت تولیدات داخلی می‌شود؟
گزاره نباید به موضوعات انتزاعی بپردازد
نمونه قابل قبول: سیاست بومی‌گزینی در دانشگاه‌ها باعث تضعیف همبستگی ملی می‌شود.
نمونه نادرست: کمال‌گرایی مثبت و منفی رابطه مستقیمی با حل مسائل شناختی دارد.

گزاره بهتر است به مسائل روز بپردازد:
نمونه قابل قبول: افزایش قیمت حامل‌های انرژی سیاست مناسبی برای تحقق عدالت اجتماعی در ایران است.
گزاره نباید تخصصی باشد، بلکه باید قابلیت بحث برای عموم را داشته باشد:
نمونه قابل قبول: توسعه اقتصادی بر توسعه سیاسی کشور مقدم است
نمونه نادرست: از نظر کینزین‌ها توسعه اقتصادی بیش از توسعه سیاسی، رسیدن به توسعه پایدار را تسریع می‌کند.
گزاره باید طوری باشد که اساساً موافقت و مخالفت با

آن امکان‌پذیر باشد:
نمونه قابل قبول: اقتصاد نفتی بزرگترین مانع بر سر توسعه پایدار است.
نمونه نادرست: ایران سومین کشور دارنده ذخایر نفتی در جهان است.
محورهای کلی گزاره‌ها:
بیانیه گام دوم انقلاب اسلامی، مسائل علم و فناوری کشور، مسائل سیاسی، مسائل اقتصادی، مسائل فرهنگی، مسائل اجتماعی
جوایز: به کسانی که بیشترین گزاره‌های قابل قبول را ارسال کرده باشند، به قید قرعه جوایز نفیسی اهدا خواهد شد.

راه‌های ارسال گزاره‌ها

ایمیل به نشانی: Irandebate@gmail.com

ارسال پیامک به شماره ۳۰۰۰۴۰۵۵

نشریه داخلی مرکز ملی گفتگو، مناظره و آزاد اندیشی

تحریریه: مهدی عباسی، مهدیه شاه نظری

زهرا السادات روح الامین

طراح و صفحه آراء: مریم ظریفیان یگانه

آدرس: تهران، خیابان انقلاب، خیابان فخررازی، خیابان
شهدای ژاندارمری شرقی، پلاک ۷۲، مرکز ملی گفتگو،
مناظره و آزاد اندیشی

www.isojd.ac.ir

www.isdc.ir

۰۲۱۶۶۹۷۸۰۰۰

@isojd